

Sygn. akt I C 5/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: stażysta Olga Paciorek

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2018 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz A. K. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 5/18

UZASADNIENIE

W dniu 10 listopada 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego - wniósł do pozwu przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 7.962,82 od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi od kwoty 12.207,118 od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie pełnomocnik powoda wniósł o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pозew k.2-3).

W dniu 13 grudnia 2017 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenie pozwu (nakaz zapłaty k. 28).

W dniu 22 grudnia 2017 roku, pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wywiodła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. W sprzeciwie strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Strona pozwana wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu (protokół rozprawy k. 31-32).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2008 roku, pozwana A. K. zawarła z wierzycielem pierwotnym (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu gotówkowego numer (...). Wierzyciel pierwotny udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 13.483,90 złotych na okres do 23 sierpnia 2013 roku (umowa k.17-18).

Pozwana nie spłaciła w całości kredytu udzielonego jej przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Z uwagi na niedokonywanie spłat rat pożyczki, powód pierwotny, wypowiedział pozwanej umowę kredytu gotówkowego numer (...) (okoliczności bezsporne).

W dniu 22 listopada 2010 roku, (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

W załączniku do umowy wymieniono umowę nr. (...) na kwotę 14.450.10 złotych (umowa cesji k. 11 – 14).

W dniu 8 grudnia 2010 roku, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności (zawiadomienie k. 15).

W dniu 7 sierpnia 2017 roku, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 28.123,50 złotych (wezwanie k. 16).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści złożonych dokumentów, których prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

W myśl art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jak stanowi bowiem przepis art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie).

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 zd. 1 k.c.).

Co do zasady roszczenia wynikające z umowy o kredyt przedawniają się z upływem trzech lat. Bowiem w przypadku przedmiotowych wierzytelności ma zastosowanie art. 118 k.c. przewidujący dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej - trzyletni termin przedawnienia.

Zawarcie przez bank z pozwaną umowy kredytowej niewątpliwie stanowiło czynność prawną związaną z prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP 2004/11/141, Pr.Spółek 2004/6/59, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.), czyli dnia, w którym wierzyciel wymaga spełnienia zobowiązania.

Z treści pozwu, nie wynika jednoznacznie, kiedy roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne. Niemniej jednak, z twierdzeń powoda wynika, że do wypowiedzenia umowy pomiędzy wierzycielem pierwotnym a pozwaną doszło przed dniem zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności tj. przed dniem 22 listopada 2010 roku. Zatem w chwili nabycia wierzytelności przez powoda była ona wymagalna.

Roszczenie dochodzone przez stronę powodową uległo więc zatem przedawnieniu. Powództwo zostało wytoczone przez powoda w dniu 10 listopada 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że w toku procesu strona powodowa nie uwodniła wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. iż przysługuje jej względem pozwanej nie przedawnione roszczenie. Jak wskazano powyżej pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia wobec całości roszczenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 513 § 1 k.c. oraz art. 117 k.c. powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i obciążył nimi powoda jako przegrywającego sprawę, jak w punkcie drugim sentencji wyroku. Na sumę orzeczonych kosztów składają się: stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.